

ŐSI GYÖKÉR

KULTURÁLIS FOLYÓIRAT

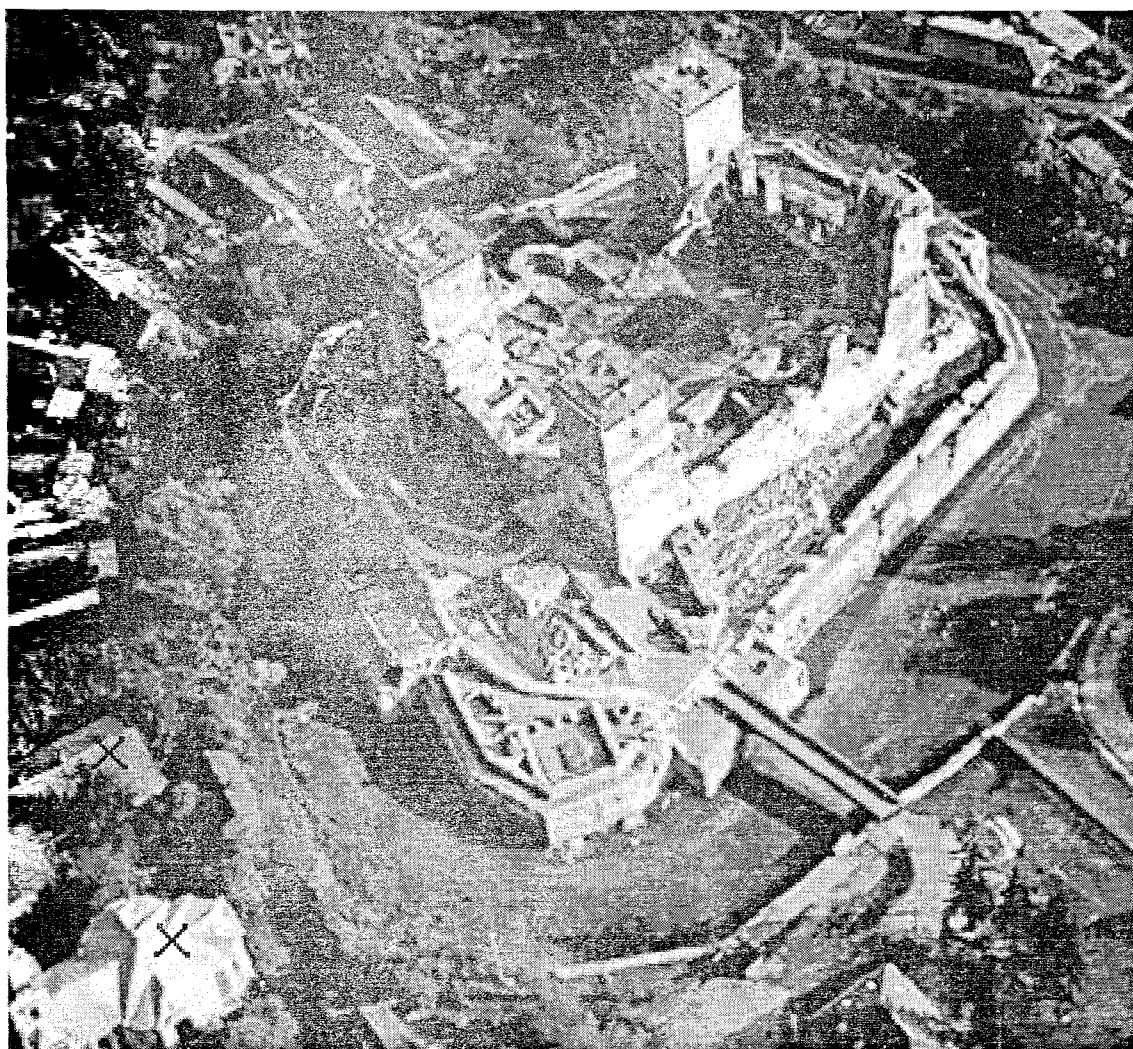
Megjelenik negyedévente a magyarságtudomány és az ősi magyar nyelv kutatásának szolgálatában

Alapítva: 1972

Ára : 650,- Ft

La Raiz Ancestral

Alapító – Örökös Főszerkesztő: Badiny Jós Ferenc

A DIÓSGYŐRI VÁR LÉGIFELVÉTELE

Előtérben a MBE épülete és az evangélikus templom X-el jelölve
(Internet)

ZÁHONYI ANDRÁS

Eltitkolt magyar történelmi vonatkozások

Rendhagyó gondolatok Bunyevác Zsuzsa: *A Szent Grál* üzenete* c. könyve kapcsán

A lényeglátáshoz elengedhetetlen, hogy megfelelő nézőpontból tekintsünk a vizsgált kérdésre. A Grált és a világtörténelem eltitkolt magyar vonatkozásait a szerző igyekszik minden lényeges szempontból körbejárni. Vizsgálódásainak eredménye ez az izgalmakkal teli könyv.

Egy laikus nem veheti a bátorságot, hogy a szakemberek megállapításaival vitába szálljon. Annyit azonban feltétlenül megtehet, hogy a logika eszközével élve levonja a maga következtetéseit. Azokat egyébként, amelyeket bárki gondolkodó ember levonhat.

Úgy tűnik, hogy az így kapott kép lényegileg különbözik a „hivatalos” tudomány álláspontjától. Pedig nagyrészt ugyanazokból a rendelkezésre álló leletekből, nyelvészeti és genetikai vizsgálatokból építkezik. Mégis a magyarság két, egymástól alapjaiban eltérő történelméhez jutottunk. A logika alapján ebből az is következik, hogy az egyik következtetés nem állja meg a helyét. Hogy melyik, arról döntsön az olvasó. A logika eszközeivel élve...

Egy újságíró szokatlan világlátása

Egy különleges könyv áll előttünk. Nemcsak azért, mert – s most a szerző szarkasztikus humorral teli szavaiból idézek – egy „szőke nő” írta. A Magyarok Házában tartott könyvbemutatón elhangzott: egy ilyen átfogó könyvet nem egy biokémikus-gyógyszerésznek kellene megírnia. Ha már a Jóisten megáldotta az írás képességével, kötelességének érezte, hogy közérthetően írjon a magyarság eltitkolt történelméről. 10 év hatalmas munkája áll előttünk. Vibráló személyisége és oknyomozó stílusa meg is bolygatta a „férfiak uralta” tudományos élet állóvizét. Nagy kár, hogy a mai „tudósok” nem segítették korszakalkotó munkáját – ezért szégyellhetik is magukat!

A szerző frappánsan jegyezte meg őseinkkel kapcsolatban: „Használhatnám a „választott nép” ki-

fejezést is a magyarsággal kapcsolatban – de az már foglalt. Ezért beszélek könyvemben a „Grál népéről”. Ugyanis a magyarság fontos feladata és küldetése, hogy „megmutassa a világnak az igazi kereszténységet” (II. János Pál pápa kijelentése 2001-ben).

Az „utolsó ítélet népe” jelzőt egyébként már Attila (a világ ostora) hunjai is megkapták.

Tudományos eredmények versus tudománypolitika

Minden nép a valóságosnál dicsőségebb képet próbál festeni magáról. Van egy kivétel: mi, magyarok. Trefort Ágoston szerint (1877) nekünk európai (pl. finnugor) rokonságra van szükségünk. Acsády szerint (1895) „a tudós cím nálunk éppen nem a tudományos munka alapja... csak kegyelteknak szokták adományozni”.

Vajon változott-e valamit a helyzet azóta? Vajon átírták-e a történelemkönyveket az újabban előke-
rült írásos emlékek és a 20. századi genetikai eredmények alapján? A válasz: nem! Mintha nem akaródzna a magyarság valódi történetének kiderítése...

Gardner könyvének magyar fordításakor pl. „ki-maradt”, hogy Nagy Károly anyja magyar-rokon (avar) hercegnő volt. Hancock pedig úgy foglalkozik a finnugor nyelvekkel, hogy a „nyelvcsalád” több mint 50%-át adó magyarok nyelvét szinte meg sem említi...

A számtalan „kalandozásnak” tekintett sikeres nyugati kincsviszasszerző hadjáratunkból pedig két vesztest – az augsburgit és a merseburgit – tanítják leginkább iskolai történelemkönyveink...

Az ősi bölcsélet, a mágustudás a vízözön előtti időkre vezet vissza, Énok-Nimrud-Hermész-Thoth idejére. ENANNATU Gudea és a főpap Melkizedek már kenyérrel és vízzel áldozik sok évvel Jézus születése előtt.** Mire a sémiták (Kr. e. 3200-3000) és az indoeurópaiak megjelentek a világ színpadán, az emberiségnek szinte már minden

* A Grál szó elszlávosított Királ, képele ⊕ a KÖR ÁLL fogalomban fejezi ki a Világmindenséggel alkotott kapcsolatot, Grál király nincs, csak KIRÁLY (Szerk.)

** Gyárfás Ágnes: TUR-ÁN... 72. old. (Szerk.)

fontos tudás, ismeret rendelkezésére állt.

Gilgames is ebbe a sorba (Énok-Nimród-Hermész-Thoth) tartozik – azonban eltérő véleményeket olvashatunk a szakirodalomban arról, hogy ő Nimróddal (a bábéli toronyépítővel, a tanítómesterrel, az égen pedig az Orion csillagképpel) azonosítható, vagy inkább Nimród dédunokájával.

A királylistán Enmer/ud/kar neve a mássalhangzók alapján Nimródnak is olvasható /lásd: Hol vagy Mezopotámia? Két Hollós Könyvek, Bp., 2006, szerk.: Tábori L./ Ő Gilgames dédapja.

A magyar néphitben él a világ első szent királyának, Nimródnak a hagyománya. A Grál-királyok Világkirályok voltak – közéjük sorolhatók szent királyaink is. Birtokunkban van a világ egyetlen ismert Grál-koronája, a Szent Korona – rajta az Ítélező Jézussal, a Világ Királyával.

A szkíták misztikus kelyhe (kupája) is égi hatalmat jelez. Emellett a vérszerződésre is utal, mely nem rokon népek, törzsek szövetségét jelképezi.

Úgy tűnik, hogy a ragozó nyelvű népekből kerültek ki a „Fényhozók” (az emberiség kulturális és tudományos „ugrásainak” megvalósítói) is.

A ragozó nyelvű népek kultúrateremtése, jelképei
Az emberré válás megtörténhetett a Kárpát-medencében is (lásd a rudabányai „Rudit” és a vértesszőlősi „Samut”). Emiatt semmi sem zárja ki, hogy – amennyiben létezett – itt is kialakulhatott az ősnelv. A szkíta (más szóval ragozó nyelvű) népek évezredek óta folyamatosan alkotják a kultúrát, alapítják a vallásokat¹.

Tanításaik központi eleme az Istenhez (az örök bölcsesség elnyeréséhez) vezető út megmutatása minden arra érdemesnek. E népek fiai közül kerültek ki az első tudósok, csillagászok, az írás feltalálói.

A NATO jelképe (körkereszt), az Európai Unió szimbóluma (Szűz Mária – Napba öltözött Boldogasszonyunk – csillagkoronájának 12 csillaga), a **Mindent Látó Szem** (Nimród templomának díszítője), az **amerikai kosárlabda-csapatok selyemnevei** (a mi Turulunkhoz hasonlóan az isteni küldetés jelképei) mindnyájan Nimród népéhez vezethetők vissza. A 14. századi Regius-kézirat szerint az első „szabadkőműves” nagymester nem Salamon volt, hanem Nimród².

Végül négy gondolatot emelnék ki a könyvből:

Mitől válnak közismertté egyes uralkodók, települések nevei?

Hol folytatódik a szent vérvonal?

Folyamatosan lakható volt-e a Kárpát-medence?

Mi a magyarság küldetése?

Ismert és alig emlegetett **uralkodók, helységnevek**
A szakirodalom csak ritkán használja a „megalitikorszak” és a „megalit népe” kifejezéseket – talán azért, mert ezek is a ragozó nyelven beszélő népekhez köthetők? Nagy Károly hamar széteső birodalmairól és – az elhurcolt avar kincsekből származó – gazdagságáról hosszasan írnak a történelemkönyvek. Pedig az „európai királynak nehéz volt a keze az íráshoz” (olvasni ugyan tudott...). A kérészéletű Nagy Sándor hőstetteiről zengedez a mai világ, Attiláról viszont csak keveset beszélnek – akkor is kutyafejűként emlegetik.

Ábrahámot mindenki ismeri (pedig nem alapított birodalmat, nem épített templomot-tornyot) – Nimrudról azonban (aki az előbbieket megtette) hallgat, vagy csak (rágalomnak tűnő) negatívumot közöl.

A kihalt Neander-völgyi ősemberről minden iskolás hallott – a bükkiről, a vértesszőlősről, a rudabányairól jóval kevesebben. Mezopotámia, Egyiptom, Kánaán (a mai Palesztina), Trója világ-hírűek – a velük egyidős vagy régebbi tordosi és tatárlakai őstelepekről viszont szinte senki sem tud...

² Ezen elképzelés szerint Salamon templomának helyén még a vízözön előtt Énok temploma (megalitikus szentély) állt. Énok (más nevein Hermész vagy Nimrud) két nagy oszlopot állított fel egy magas hegyen (a gránitoszlop tűz-, a bronzból készült vízbiztos, így az egyik minden bizonnyal fennmarad az apokalipszis után is), melyekre a világ minden tudományát és művészetét rávéste. A titkos földalatti kamrában az egyik oszlop maradványaira bukkan(hat)tak Salamon templomának építői.

¹ Lásd a szkíta vallásalapítókat: a nem perzsa Zarathusztrát (aki megjövendölte Jézus születését), a nem ind Buddhát, a nem zsidó Jézust, a nem perzsa Mánit (hármassága: a Fény Atya, a Fény Szűz és a Fény Fiú) – ők mindnyájan szűztől (az égi Istenanyától) születtek (mint ahogy Mitrász és Dionüszosz is).

Buddhának is 12 tanítványa volt, kb. 30 évesen kezdi pályafutását, vállalt szegénységben vándorol, a bráhmánakat (papokat) bírálja, az ellenség szeretetét tanítja, nem gyűjt a Földön felesleges kincseket. Ő a Világ Szeme, az Egyedüli Fény. Ha nem állna ott Buddha neve, azt is hihetnénk, hogy Jézusról van szó...

Hiába no, a történelmet a győztesek írják (s nem Nimrud leszármazottai)!

A „szent vérvonal” követése

Bunyevácz a bibliai és a krónikáinkban említett leszármazási rendet összevetve is érdekes következtetésekre jut: az Énok-Noé-Hám-Kus-Nimrud ágban véli felismerni az ősi tudás képviselőit.

Gardner szerint Énok Káin (ősi tudásának valódi örököse) leszármazottja, a szent vérvonal képviselője. Meglepő, hogy Sét (Ábrahám őse) ágán is találkozzunk Énokkal. Ezen az ágon haladva 400 évnyi történelmet „hagytak ki” Ábrahám és Mózes között az Ószövetség összeállítói. Dávid pedig nem Saul leszármazottja. Dávid fia, Salamon királlyá felkenésekor nem voltak jelen Júdea és Izrael vénei. A bibliaszótár szerint ennek az volt az oka, hogy Salamon nem isteni akaratból lett király (azaz a királlyá avatás új módját követték „beavatásakor”, vagyis nem a kánaáni uralkodók szakrális hagyománya szerint lett királlyá).

A kérdést tovább bonyolítják a Jézus származása³, keresztre feszítése és temetése körüli események⁴,

³ Galileát akkor többségében nem zsidók lakták. Jézus idejében még nem volt zsinagógája Názáretnek. Így már érthető, miért nem támadhat a zsidók szerint Galileából próféta. Az Újszövetséghez kapcsolódó hagyomány szerint egyébként Jézus befizette a 2 drachma ún. prozelita-adót, amelyet a zsidó vallásra áttérteknek kellett fizetniük.

Jézus tanítványai galileaiak voltak (Karióti Júdás Júdeából költözött Galileába). Jézus rendszeresen magaslatozon imádkozott (pl. az Olajfák hegyén). A szentélyt is a zikkuratok tetejére építették, hogy közelebb legyen az égiekhez.

A júdeai Betlehem 3. századinál korábbi nyomairól nem tudunk (távolsága Názárettől 180 km) – viszont Galileában, 10 km-re a mai Názárettől fekszik Bit Ilu Lachama (jelentése: Lahama istenasszony háza – Bunyevácz Bét Lahm néven említi), azaz Betlehem. Egyébként Názáretről is csak a 2. század végén hallhatunk először.

Az emberi alakot öltő természetfölötti Megváltó központi szerepet tölt be a zoroasztrizmusban és a kereszténységben, ám teljesen ismeretlen a zsidók szent irataiban (ott egy földi király, politikai vezető érkezését várják, aki megszabadítja Izraelt a római uralomtól).

Martin Lunn történész szerint a Karolingok úgy kerültek hatalomra, hogy a „jézusi vérvonalat továbbvivő” Merovingokat kiirtották. (Megj.: Mária Magdolna a galileai Magdalából való. Tisztázatlan, hogy csak spirituális kötődés, vagy – utódokat létrehozó – testi kapcsolat is fűzhetette-e Jézushoz, melyből az isteni vérvonalat továbbvivő uralkodók származtak?)

melyek a hivatalos katolikus álláspont újragondolására sarkallnak. A Jézus születése előtti kb. 4 évszázad nemzedékrendjéről nem találunk információt a Bibliában. Lehet, hogy Jézus Noé és Nimród leszármazottja, s nem Dávidé? – teszi fel a kérdést a szerző.

Gimbutas szerint a „boldog békeidőknek” (az Aranykornak) kb. Kr. e. 2400 körül lett vége, amikor proto-indoeurópai törzsek támadtak Európára, és istennők helyére a maguk hímnemű, „teremtő” isteneiket tették. Mezopotámiában ezt a kb. Kr. e. 3000-tól beözönlő sémiták vitték véghez. Ők Istárt (Innana, az Egek Királynője utódját) új szereppel is felruházták: ő lett a háború istennője.

A Kárpát-medence folyamatosan lakható volt

A szerző kérdésfelvetése nagyon is időszerű: van-e a Szent Grálnak valamilyen üzenete a mai ember számára? László Gyula nyomán „az így lehetett” nyomába ered – az „így volt” magamagát becsapó képviselőitől elhatárolódik. Kretzoi Miklós geológus és paleontológus professzorra hivatkozva idézi, hogy az emberszabásúak kelet-afrikai képviselői Kr. e. 11-12 millió évvel kihaltak – de a rudabányai ásatások során kiderült, hogy eljutottak Európába és itt tovább éltek. A Rudapithecus arckoponyája emellett rendelkezik a más-salhangzó-képzés kifejlődését lehetővé tevő tulajdonságokkal is. Elképzelhető tehát, hogy az európai előemberek nem Afrikából származtak, hanem az eurázsiai kontinensen fejlődtek ki. A vértesszőlősi ősember telephelye alapján pedig arra következtethetünk, hogy az emberré válás a Kárpát-medencében is végbemehetett. A 6500-7000 évesnek tekintett tatárlakai táblák – melyek helyi, Maros-menti agyagból készültek – tovább erősítik ezt a feltételezést. Kiszely István és a genetikai vizsgálatok szerint az őskőkori lakosság leszármazottai folyamatosan lakták a Kárpát-medencét.

A magyarok küldetése

Úgy tűnik, hogy nekünk, magyaroknak külön küldetésünk van: Jézus eredeti tanításainak megismertetése a világgal. Róma és a világ tudja ezt –

⁴ Pl. a zsidó hagyomány nem engedi meg, hogy követőit keresztre feszítsék. Jézus eltemetésének módja a zsidók körében törvényszegésnek minősülne. Jézust az antropológusok többsége a mediterrán (nem sémita) típusba sorolja.

csak nem siet közhírré tenni.

Egyetlen uralkodóház sem adott annyi szentet a világnak, mint az Árpád-ház (ráadásul nem mártírokat, nem térítő papokat). A magyar királyokat csak a Szent Koronával lehetett megkoronázni. Püspök-kinevezési joguk volt (apostoli királyok). Talán azért, mert egy szent vérvonal képviselői?

Grandpierre K. Endre szerint a magyar trón csak hamisítás és lopás révén került a Habsburgok kezébe. Valószínű, hogy Mátyás váratlan halálában (hivatalosan „agyvérzés” okozta) politikai okok is „közrejátszottak”.

Szent István Nagylegendájában olvashatjuk, hogy a magyarokat „az örökkévalóság titkos terve természetes lakóhelyükről napnyugati részekre rendelte a keresztények eltévelyedéseinek megboszuszulására”. II. János Pál pápa is kijelentette 2001-ben, hogy „a magyarokra hárul az igazi kereszténység megismertetése Európával”. Talán tudta, hogy a „Grál népe” vagyunk? A honfoglalóknak nevezett magyarok sírjaiban egyébként kereszteteket találtak...

A Grál: kehely (kupa), vérvonal, tudásforma. A Turini lepel „leleplezése” után érezhetjük, hogy a Lepel is Grál. Sőt Szent Koronánkat is tekinthetjük a Szent Grál egyik megjelenési formájának. Rajta a 19 zománckép közül egyik sem ószövetségi tárgyú – a német-római császárné mind a 4 az. Ez arra utal(hat), hogy őseink az Ószövetséget elutasító Máni tanításain keresztül, saját anyanyelvükön juthattak el Jézus tanításaihoz, örömezéséhez.

A pálosok a Grál magyar lovagai. Ők az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, akik nevüket Remete Szent Pálról (tehát nem Pál apostolról) kapták. Náluk – a templomosokhoz hasonlóan – a külső cél (a Rómának megfelelés) mellett egy belső is megfogalmazódott: a régi szkíta ősbölcsesség – Jézus eredeti tanításainak – továbbadása.

Felmerült, hogy királyaink egykori koronázó helye nem a mai Székesfehérvár lehetett (inkább a Pilis jöhet szóba). A magyarok Fekete Madonnájának tisztelete (mely Lengyelországban és Franciaországban is megvan) az Ízisz-kultuszhoz vezethető vissza.

Bunyevác könyve szerint Jézus a következőket mondotta tanítványainak:

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket... Mert néktek megadtam, hogy érthessétek a mennyek országának a titkait... Figyeljétek, vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jó el az idő... Hogyha hirtelen megérkezik, ne találjon titeket aludva...”

Mi, magyarok is Jézus tanítványai vagyunk. Ideje lenne már odafigyelnünk erre az üzenetre!

Észrevételek

Bámulatos az a merészség, amelyet Bunyevác Zsuzsa újságíró a lényegi kérdések felismerésében, megfogalmazásában és a válaszkérésben felmutat. Az Alexandra Kiadó 2007-ben megjelentetett könyve leginkább ezért lett sláger. Jelenleg már a 2. kiadás van a nyomdában. A téma nyilvánosság elé kerülését tekintve ez óriási előrelépés, hiszen az 500-1000 példányban, magánkiadásként megjelenő igénytelenebb könyvek csak szűk körhöz jutottak el.

A szerző vallja: ő „csak” mások szakmai eredményeit „rakta össze” új rendszerben. Komoly szándékát jelzi, hogy még további két kötetet tervez, melyekben bővíteni, pontosítani szeretné eddigi következtetéseit (Cser Ferenc és Tábori László szakmai megjegyzései ebben bizonyára segíteni fogják). *A Szent Grál keresése* nem sokára elkészül – témája a mennyi királyság (a hatalom előtti kor), a teremtményszok, az ősök valódi tudása.

Egy kutatónak sokkal nehezebb „szárnyalnia”, mint egy újságírónak. Ugyanis megköti a kezét szűkebb szakterületének éppen aktuális dogma- vagy axiómarendszere. Bunyevác gondolkodásmódját külön tárgyban kellene oktatni az újságíróknak (pl. *Védekezés a médiamágia és a történelemmanipuláció ellen* címmel).

Egy közel 500 oldalas könyv alapos elolvasása után néhány megjegyzést csak azért teszek, hogy ezzel is segítsen a szerző további munkáját.

Dicséretes szorgalomra vall, ha valaki képes művéhez 74 oldalas szakirodalom-jegyzéket mellékelni.

(A részek és fejezetek tagolása a „Jegyzetek és hivatkozások”-ban azonban nehezen követhető, mivel az ismétlődő fejezetszámok előtt nem áll ott római számokkal a rész száma, pl. a 446. oldalon *3. fejezet – II./3. fejezet* helyett. Célszerű lenne a hivatkozott szerzők ábécé szerinti feltüntetése is.)

A könyvben azonos súllyal szerepelnek nemzetközileg elismert szaktekintélyek széles körben elfogadott és lelkes emigránsok vagy politikai üldözöttek érzelmileg

megfogó művei. A felsorolás talán nyelvészetiileg és mitológiaiilag szorul leginkább bővítésre. Hiányoltuk pl. Varga Zsigmond, Várkonyi Nándor átfogó, rendszerszemléletű könyveit és a bibliai alpműveket. Götz László is nagyobb hangsúlyt érdemelne. Ha Baráth Tibor fejtegetései teret kaptak /139., 439. o./, akkor Borbola János egyiptológiai munkáiról – aki fogorvos létére 2 évet végzett az egyiptológia szakon – is érdekes volna néhány szót szólni.

A szerző a sumerok⁵ napistenét rendszeresen *Sa-masként* említi /pl. 269. o./ – holott ő az akkádok (babiloniak, asszírok) napistene, a sumeroké UTU (hozzáteszem, hogy a „szakirodalom” is gyakran keveri a sumer és az akkád istenségeket).

Az *isten* (jelentése: egy) szó pedig nem sumer, hanem hittita eredetű, akkád szó – sumerul az isten *AS*.

Nimród nevéről: a leopárd neve nem sumerul, hanem akkádul *nimru*. Sumerul NÍB (L.131a). Nimród nevét sumer elemekből összerakva pl. a NIM (L.433) + RU (L.68) + UTU / UD (L.381) = „a magas(ságos) Napnak (időnek, vihar) szentelt” értelmezést kaphatjuk.

L.: René Labat Akkád epigráfiai kézikönyve, Párizs, 1948.

A könyvben M. Wehrly-Frey véleményét is olvashatjuk. Eszerint Mária adiabenei (párthus) hercegi családból származott. A napkeleti bölcseket pedig a görög szöveg mágusoknak (magoi) nevezi. Megjegyzésem: érdemes lenne pontosan megadni, hogy ebben a lényeges kérdésben milyen forrásból merített az idézett – számunkra kevésbé ismert – szerző.

Reméljük, hogy a névelírások (Jankovits – Jankovics helyett /460. és 468. o./, Gönci – Gönczi helyett /487. o./, Horváth – Horvát (István) helyett /157. o./, Opert – Oppert helyett /62. o./, altáji – altaji helyett /62. o./, kárpát-medencei – Kárpát-medencei helyett /139. o./) javításában a lektori csapat a következő kiadásban egy kicsit figyelmesebb lesz.

A magyar nyelv szabályai szerint a „népek, amelyek...” a helyes (a könyvben a „népek, akik...” szorépel).

ELAM Mezopotámia keleti része (lásd L.433), s nem az északi, ahogy a 75. oldalon áll. Az északi terület neve L.7 szerint sumerul SZU.BIR^{ki} (akkádul Szubartu). A szubar, a szavárd és a szabír népevek Bunyevácnál egybemosódnak /75-76. o./ – pedig pl. az általa is idézett Cser Ferenc megkülönbözteti őket

(www.nemenyi.net, Könyvismertető és bírálat – Sípós Erzsébet: Kultúrák kialakulása Mezopotámiában és a Kárpát-medencében, Antológia K., 2005, Kecskemét).

Az AL:LA.MU sumer olvasat /393. o./ megfeleltetése az Álmos névnek nem igazán meggyőző (a könyvben idézett „módszer” követve is az „állam” vagy „álom” magyar szavak jutnak róla előbb eszünkbe).

Zarathusztra tanításait az Aveszta tartalmazza – csak a későbbi párthus korszakban kapta a Zend (közép-iráni) jelzőt /96. o./.

A zend → szent „magyarul hangzósítást” Bunyevác „megengedi” – az Aveszta „magyar megfelelőjét” azonban nem említi.

A szakemberek többsége az óperzsa nyelvet flektálónak tekinti, a médet és a szkítát pedig különbözőnek /431. o./.

A párthus korszak Kr. e. 247 és Kr. u. 226 (és nem 326) között volt /99. o./.

Sákya: Buddha törzsének neve. Buddha származására nézve egyelőre egyértelműen megbízható adat nem áll rendelkezésünkre, csak feltételezések /102. és 265. o./.

A sákya-szaka megfeleltetés nem igazán meggyőző. A Meroving I. Clovis frank király ismertebb neve Chlodvig (235. o.).

A könyv külön erénye, hogy az olvasóközönség számára kevésbé ismert fogalmak (pl. jégkorszakok, kőkorszakok időrendje, a nyelvek csoportosítása stb.) megértéséhez, követéséhez rövid áttekintést ad. A Kárpát-medence kultúráját azonban évezredekkel fiatalabbnak tünteti fel, mint az újabb kutatási eredmények (Cser Ferenc észrevétele).

Bunyevác könyvének külön erénye, hogy megemlíti alig közismert magyarországi feltárásokat is.

Pl. a Nagykanizsa melletti homokdombon talált, 6000 évesre becsült szentélyt, a hódmezővásárhelyi /gorzsai/, tiszapolgári, endrődi, balatonmagyaródi, hidvéghusztai kőkörök helyszíneit, a Gyulafehérvár melletti Kisompoly és Sarmizegetusa Stonehengenél 1000 évvel régebbi kőköröket, a kunhalmokat /az Alföld „piramisait”, melyek rendszerük kiépítési rendszere ugyancsak csillagászati értelmezéssel magyarázható/, a nagyszéksői rovásírásos kelyhet, a Nagykanizsa melletti homokdombon található szentélyt.

⁵ Bunyevác (Bobula Ida nyomán) a „sumir” kifejezést használja, a nép hivatalos magyar megnevezése: sumer